

1. Herkes AKP'yi eleştiriyor, ancak kimse onun asıl yüzü olan yeni-liberalizme dokunmuyor. Genel sağlık sigortası yasası, özelleştirmeler, IMF'ye verilen sözler... AKP'nin yeni-liberal saldırganlığına ilişkin değerlendirmeniz nedir? Nasıl bir mücadele öneriyorsunuz?(*)

Bunun sebebi şu: Bütün düzen partileri aynı durumda. Daha ileri gidelim: 240 milyar dolar dış borç, mevcut cari açık, bu açığın dışarıdan faiz almaya gelen spekülâtif sermayeden başka bir şeyle kapatılamıyor oluşu vs. durumlar karşısında kim iktidara gelse aynı yoldan gitmek zorunda.

Bu durumda hiçbir şey yapılamaz mı? Kuzu kuzu gitmeye mahkum muyuz? Hayır. Elimizde olan şeyler de var: hortumlanmaların önlenmesi, bankaların boşaltılmasının önlenmesi gibi düzen-içi ama çok yararlı şeyler yapılabilir. Bunlar bize yüzde 40 rahatlama sağlar. Zaman içinde de kendi kaderimizi kendi elimize daha iyi alırız. Bunun yanı sıra, seçici davranarak, "eğitim ve sağlık devletin lütfu değildir; halkın olmazsa olmazıdır" sloganına uygun fikir ve eylemler hayata geçirilir.

Ama, söyleyeyim, hiç kimse kendini aldatmasın, ekonominin bu durumunda bundan öteye geçmek için nutuk atmak, ucuz kahramanlık olur. Ben ucuz kahraman değilim. Yapamayacağım şeyi söylemem. Bu kısa vadede benim aleyhime çalışır, orta vadede arkamda çok adam toplar. En çok da, ezilmişleri-dışlanmışları.

2. CHP, 301. maddeyi savunması, milliyetçiliği ve ırkçılığı bayrak edinmesi, Malatya katliamına giden yolda Hıristiyan misyonerleri hedef göstermesi ve son olarak polisin okul yönetiminin iznini almadan üniversitelere girişini mümkün kılan çabasıyla öne çıkıyor. CHP hakkındaki değerlendirmeniz nedir?(*)

Benim babam 1890 doğumlu, çok yaşlı, çok dürüst, çok sert bir adamdı. Küfretmek gerektiği zaman "Allah selamet versin!" çekerdi.

3. Türkiye'de gerginlik politikaları siyasal ortamı belirliyor. Temel gerekçe büyük bir tehlikeyle karşı karşıya bulunduğumuz. Türkiye'de bir şeriat tehlikesi olduğunu düşünüyor musunuz? Darbeci mitingler ve e-muhtıraları nasıl değerlendirmektesiniz?

Hayır efendim, düşünmüyorum. Bu bizim üzerimize yukarıdan fıskırtılan Sevr Paranoyasının önemli bir parçasından ibaret. Bu memlekette şeriat tehlikesinden çok laikçilik tehlikesi var. Bu memlekette Milliyetçilik seçkinlerin, laikçilik de halkın üzerinde tahakküm kurmak için kullanılıyor.

Tabii, şeriat tehlikesi'nin insanları korkutmasına en çok AKP gibileri yardımcı oluyor. Okullarda 23 Nisan'da çocukları fıstık yeşili giydirip ilahi söyletmek, ortaöğretim bodrumlarını mescit yapmak, içkili lokantaları Kırmızı Bölge olarak şehir dışına sürmek, mayo reklamlarını kaldırtmak, onun bunun giyimine karışmak, vs. vs. Bunlar düpedüz aptallık. Kendi ayağına, üstelik, bizim ayağımıza kurşun sıkmak. Ama, bu ülke bütünüyle kendi ayağına kurşun sıkan bir acayip yer. İğdir vali yardımcısının yayla festivalinde Kürtçe türkü söyleyen Çoban Ali'yi bizzat sahneden indirmesi nedir?

Darbeci mitingler ve e-muhtıralar konusundaki fikirlerim için lütfen Radikal İki'deki arşivime bakınız; orada her şey, ama her şey var.

4. Kemalizm tarihinin en büyük bunalımını yaşıyor. Kemalizm ilerici midir? Solla herhangi bir ilişkisi olabilir mi?

Kemalizm, 1920'lerde ilericiydi. Bu açıdan da sol olarak adlandırılabilirdi. Çünkü yarı-feodal bir imparatorluğu ulus-devlete, tebaayı vatandaşa, ümmeti ulusa dönüştürmüştü. Tamam, bütün bunlar monistti. Tekçiydi. Birlik'i değil Teklik'i amaçlıyordu. Ama unutmamak gerekir ki o dönem bırakınız Tekçi olmayı, faşist bir devirdi. "Ne mutlu Türk olana" dememesi ve "Ne mutlu Türk'üm diyene" demesi işte bu farktır.

Ama aradan seksen yıl geçtikten sonra bugünkü "Kemalist"lerin bu noktada demir atmak istemeleri ve bu ilk yukarıdan devrimi 2000'lerde yine yukarıdan bir devrimle tamamlamayı amaçlayanları mesela 301'i müdafaa ederek durdurmaya çalışması Kemalizm'i gerici bir ideoloji haline soktu. Bugün devir, "Ne mutlu Türkiyeliyim diyene" deme devridir. İlericilik budur.

Evet, böyle düşünmeyen Kemalistler de var. O zaman seslerini yükseltsinler bunlara karşı. Yükseltmedikleri zaman hep bir ağızdan bağırmakta mazuruz: "M.Kemal bu Kemalistleri sopayla kovalardı!". Özellikle, Baykal'ın CHP'sini.

5. Seçim listelerinin ilk üç sırasını yüzde 93,35 gibi yüksek oranla erkekler kaplıyor. Adayların yaş ortalamasınının 45 olduğu söyleniyor. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz? Kadınlar ve gençlerin siyasete katılımına dair önerileriniz nelerdir?

Türkiye'nin genel düzenininin seçimlere yansımından ibaret. Kadınlar öyle bir kategori ki, ezilmiş-dışlanmışlar kendi içlerindeki kadınları da eziyor-dışlıyor. Anlayın artık. Bu, Türkiye'nin en büyük azınlığının durumu: yüzde 50!

Kontenjan şimdilik bir önlem olabilir.

6. Muhtıralar bir kez daha Türkiye'yi içe kapatıyor. Ancak dünyada savaşa ve kapitalist küreselleşmeye karşı direniş hareketi, kampanyalar ve küresel eylemlerle sesini duyuruyor. Yeni hareketi nasıl değerlendirmeli?

Yeni hareket de Sol'un kolları arasına alınmalı. 1960'larda biz Sol'u işçi sınıfından ibaret gördük. 70'lerde Kürtleri buna kattık. Ondan sonra 12 Eylül geldi, dağıldık. Aradan geçen 35 yıl içinde bütün bu Yeni Toplumsal Hareketler çıktı. Onları da kollarımızın arasına alırsak adımız Çağdaş Sol olur, kitleler arkamıza takılır ve kendimizi gettoya kapatmaktan kurtuluruz. Türkiye'nin ve dünyanın kurtuluşu buradan geçiyor. Onun içindir ki bütün ezilmiş-dışlanmışların sesi olmaktan bahsediyorum. Dikkatle düşünülmüş bir slogandır.

7. Seçim kampanyası sıcak geçiyor, küresel ısınmanın dolaysız sonuçlarını yaşarken, Türkiye sera gazlarında düşük miktarda azaltımı öngören Kyoto Protokolü'nü imzalamıyor. Küresel iklim değişikliğine karşı nasıl bir mücadele öneriyorsunuz?

Yukarıda söylediğim gibi, bu solcuların ele alıp bayraktarlığını yapması gereken şeylerden biridir. Hatta, birincisidir çünkü çok yakında biz ne etnik eşitlik, ne cinsel eşitlik, ne dinsel eşitlik kavgası yapabileceğiz. Çünkü dünya başımıza çökecek böyle gidersek.